Dantona volali Mirabeauom luzy. Bol to typický tribún ľudu. Nestaral sa ani o formu, ani o stavbu svojich prejavov. Jeho živlom bola improvizácia. Nezdržiaval sa odvolávkami na staroveké osobnosti, nezáležalo mu na intelektuálnej forme: hovoril rovno, bez obalu. Dôsledne sa usiloval o jedno: aby jeho slová jednoznačne vyjadrili hlavné problémy revolúcie. Ak aj nie všetky, veľa z jeho formulácií vošlo do pokladnice revolučných hesiel. Opakujeme ich aj dnes, hoci často sme zabudli na ich autora. Danton bol nepochybne najlepším rečníkom revolúcie.

Robespierrovi chýbala spontánnosť, a tým sa odlišoval od exaltovaných krasorečníkov. Odlišoval v istom zmysle pozitívne, hoci práve to mu nezískavalo sympatie davu. Zato jeho prejavy boli dôkladne pripravené a ich hlavným tromfom bolo úsilie o vnútornú logiku argumentov, ako aj vernosť politickým princípom, ktoré realizoval svojou verejnou činnosťou. Hoci sa ani jeden z veľkých rečníkov revolúcie neuchránil pred demagógiou, možno povedať, že Robespierre mal k nej najmenší sklon. Rozhodne mu neslúžila na získanie vonkajšieho efektu. Ťažko zdržiavaný zápal, horúca viera vo vypovedané slová viedli Mirabeaua, aby o Maximilienovi na začiatku jeho politickej kariéry podal výstižnú charakteristiku, ktorá by sa síce dala vzťahovať nielen na Robespierra, ale predsa: "Ďaleko dôjde. Verí všetkému, čo hovorí."

Robespierrove verejné vystúpenia sa v priebehu rokov vyvíjali. V prvých prejavoch, presýtených Rousseauovým vplyvom rečník sa poddával svoimu zápalu a peraz upadal do

nat tuto svoju dispoziciu a zda sa, ze uspesne

Z tohto lihidiska by sine maa revolucity slovok rozatent na dve zakladné skiminy slov Prvir by tvorili stova, ktoré zostali rivolou sucastou moderného politického jazyka. Da si teda praano vystopovot ich cesta cez vsetky disamocia 19. storocia až po komunii. Do druhej skupiny patria slova, akoby umelo znova syveline do politického zivora, aby jasni poukazali na ideovu pencalogia rodai is 3. Treba skok uviest, ze po tomio novom, kriste miotic z nich uz vosli do jazyka politiky nastalo. Nebo jo jednodochy porod, medzi kovolnejou a komunio lezali desafroda napinene ponybom ideo za ten čas sa zoodila a stifilo sa aj zalimlit socialistické myslonie, kroce podkladaje tym istym pojmom rozdacim vyznamy. Tenze nie su dejmy politickej frazeologie, patve nopretizným překladanim pojmov do pizyva nových situácii.

Prvom poderoven, ktory viedoli k obrodomu Revolucie v jej povkovoj stere bodo liberatizacia evitotry po roku 1868. znavno sa mnostavo novinovach utalkov pozprostredno nadvazujulejch na rok 1991. opat sa ozvoja zabudnute vzistenieko revolucije pjesne, po prvo raz od Revolucie vznikajo Livicove politicke kluby.

Muchayame sa teda aj s. "Otcom Duchesnom. "as s. Priarctom India". V republikansko socialistickom systeme spatnych vazich Komuny sa zjavnje Hora, enoudisti aj jakobno Nagokon aj Komuna sama ma syom predchodkymi v postednom desatroci [8] storočia.

Dae Komuny medzi. 17. marcom a 25. majom 1874, pripomina Revoluciu meten izolovanymi slovanii, ale prekvapuje oprikovanim četých trazeologických spojem, priam sokuje vybranenou stylizaciou, akonst modou navintu do roku 1795.

Posobili tu dva motivy; prvvm bola snaha poukazat na stale zivu tradiciu; druhvin bota soba socialistických republikanov distancovat sa od internacionalistických idealov, zdoraznovať domace tradicie. Dediestvo Revolucie mohlo reda mat v kazdej chvih my zmysel podľa taktiky v svoj významový ciami a novému

Éra Komúny svojej práci o po napríklad na a "komúna". strhujúci materi a neskôr.

Do akej mier príklade: niekto číslovať a dato pokoleniami bo rozčuľoval nad

Revolučné s v Komúne 1871 zápase, aj v boji

Vynikal v to pinybuinaleién socializmu, ki Napriek vso

polozili zaki profesionali Vynimiek bo svojich priv politickej tak Nie je pr mala dva k

loslednersic akynir subodalosti an Novinais! Vzda je to

informaciu Pisamie I politickej ze možno indi

Od same upozornit n a ten druh slobodneho dova tlac. k